

KÁLVINISTA SZEMLE

A SZLOVÁKIAI REFORMÁTUS KERESZTYÉN EGYHÁZ
HIVATALOS LAPJA



LXXXIV. évfolyam

4. szám

Komárom, 2013. április

Ára 35 cent

JÉZUS EGYÉRTELMŰSÍT: Ő AZ ÚR

„...az Úrnak van szüksége rá” (Mk 11,3b). Jézus jeruzsálemi bevonulásának történetét mind a négy evangélium leírja. Márk evangéliuma egy nagyon szép ívet vázol fel Jézus történetével kapcsolatosan. A nagypénteki, keresztire vezető út a virágvasárnapi történettel kezdődik.

A történetben nagy szerepe van a számárcsikónak. Mikor hittanos gyerekekkel beszélgetünk erről az eseményről, a gyerekeket leginkább az foglalkoztatja, hogy vajon ők odaadnák-e a számukra fontos állatot (játékot, kerékpárt...). A zakariási prófécia beteljesedésének helye ez a szakasz. Amit sok száz évvel korábban megjövendölt a próféta, az Jézusban vált aktuálisá és valóságossá. A tanítványok közül kettő kapta a megbízást, hogy hozzák el az állatot, mert az Úrnak szüksége van rá. Jézus csak nagyon ritkán élt azzal a lehetőséggel, hogy önmagáról ilyen szellemben nyilatkozzon. Itt azonban egyértelművé tette: Ő az Úr. És mint Úr kíván bevonulni Jeruzsálembe. A Názáreti Jézus az emberi életek Ura kíván lenni.

Zsinati ülésen vagyunk most együtt. Építeni szeretnénk a mai napon is a mi egyházunkat. Sokszor fogalmazunk így: az én házam, az én gyerekeim, az én életem, az én egyházam... Mennyire vesszük komolyan az Ige és annak alapján a 450 éves Heidelbergi káté szavait? Mi magunk sem vagyunk magunkéi. És sokszor szeretnénk a magunkénak tulajdonított valóságokat a saját képünkre formálni. A mi egyházunk nem a „miénk”, nem a mi tulajdonunk; nem mi alapítottuk, most sem a mi érdemünk-ből áll fenn. Az egyház az Úré. És csak akkor lehet a miénk, ha mi is az Úréi vagyunk. Isten törvényének második parancsolata – a „*Ne csinálj magadnak faragott képet!*” – a mi egyházi életünkre is vonatkozik. Ne az önmagunk által elképzelt és megálmodott formára akarjuk faragni az egyházat, hanem engedjük alázattal, hogy Krisztus arca formálódjon az életünkben.

Az uralkodók lovas szekereken vagy szép paripákon ülve, díszruhába öltöztetett katonák élén, pompázatos külsőségek között vonultak be azokba a városokba, melyekre igényt tartottak. Jézus egy számárcsikót választ, a hétköznapiak segítő állatát. Nem a világ értékrendje szerint választ, hanem szelíden, csendesesen, de a hozsannát és dicsőítést elfogadva érkezik meg Je-

(Folytatás a 2. oldalon)

Rendkívüli zsinati ülés Rimaszombatban

Március 23-án a Tompa Mihály Református Gimnázium díszterme adott otthont egyházunk Zsinata 8., rendkívüli ülésének, melynek kezdetén a hétvégén épp ott próbáló Firesz kórus énekei adták meg a keretét az elhangzott áhítatoknak. **Géresi Róbert** püspökhelyettes a Mk 11,1–11 szerint rámutatott: fontos különbséget tennünk: az Úr egyházát építjük-e vagy a sajátunkat. **Marián Hamari** püspökhelyettes szlovák nyelvű áhítatában a Mt 26,21–27 alapján hangsúlyozta: a Krisztus-követés azt jelenti, hogy egész életünket Isten dologaira irányítjuk.

A számbavétel és a határozatképesség kimondása, a jegyzőkönyvhitelesítők megválasztása (**Révész Tibor** és **Ujlaki Ferenc** személyében) és a tárgysorozati pontok elfogadása utat nyitott az érdemi munkának. A Zsinat az öt szlovák zsinati képviselő nyilatkozatát, melyben a 15/2012-es számú zsinati határozat kapcsán fejtették ki nézetüket, részleteiben nem tárgyalta, hanem **Fazekas László** püspök javaslatára a Zsinat által a 2009 óta történt egyes lépések törvényes voltának kivizsgálásával megbízott bizottsághoz utalta, a többi dokumentum közé.

A komáromi egyházmegye javasolta a közalapi befizetések befagyasztását a 2011-es szinten, más javaslat a személyi keret megnyitására vonatkozott. A Zsinat úgy döntött, hogy nem fagyasztja be a befizetéseket; emellett 2010-ig visszamenőleg több információt kér, illetve megbízta a Zsinati Tanácsot, hogy tegyen javas-

(Folytatás a 15. oldalon)

Szabó Lőrinc

BIZTATÓ A TAVASZBAN

*Töröld könnyed, gyűrd le fájdalmadat,
te nem azért vagy, hogy odaragadj
ügyhöz, múlthoz, amely nem a tiéd,
és dac poshasszon és keserűség.
Kaptál ütleget, kaptál eleget
(légy keresztyén s mondd: érdekelteket,
s könnyülsz tőle!)... Most ne vélt igazad
emlegesd, s ne a hibát, a zavart
(az is benne volt!): nézd a rétet, a
nagy fényt, a Feltámadást!... Tavaszra
jött újra a földednek: nézd a nép
dolgozik, szépül a város és vidék:
nem árt, hogy eltűnt sok gőg, régi copf,
s jobb lesz a jó, ha te is akarod,
ha igazán...: másét és magadét,
úgy gyógyítod ama ezer sebét,
ha az csordítja megnyugvó szíved,
ami sosem elég, a Szeretet!*

Az ÚR színe előtt

Uram, nem tudom, mi ér a mai napon. Te azonban tudod. Mindent a Te kezébe ajánlok, és a Te szolgálatodba állítom magam. Tégy velem, amint a legjobbnak látod. Tégy boldoggá mindenben, amibe belefogok, és ha az a Te akaratod, adj nekem sikert. Ha viszont úgy látod, hogy jobbak számomra a próbák és csalódások, add kegyelmed elfogadni, hogy Tőled jönnék. Adj nekem erőt, hogy békességgel és örömmel viseljem, hogy elmondhassam: Uram, legyen meg a Te akaratod, s ne az enyém. Istenem, tedd ezt a napot számomra boldoggá a Te szolgálatodban. Segíts, hogy ne kezdjek bele semmi olyanba, ami megsebzí a lelkiismeretemet. Add, hogy ne tegyek, mondjak és kérjek semmit, ami ellentétben áll a Te akaratoddal. Adj nekem hálás szívet, amely Téged dicsőít mindenért, amit adtál nekem, és mindenért, amit megtagadtál tőlem. **Ámen.**

Ashton Oxenden

JÉZUS EGYÉRTELMEZŐSÍT: Ő AZ ÚR

(Befejezés az 1. oldalról)

ruzsálembe. Gyakran ilyen az Isten érkezése: *csendesen és váratlanul rám talál.* Vajon elég-e ez nekünk? Az emberi életet sokszor annyira elnyomja a zaj, hogy észre sem vesszük...

Az akkori Jeruzsálem lakosainak túlnyomó többsége is élte a maga életét. Az árus drágán akart eladni, a vevő olcsón akart venni. A királyi palotából megpróbálták a lehetőségek szerint vezetni az országot. A teréken a koldusok koldultak, a templomban a papok szolgáltak; zajlott az élet.

Nem tudjuk, mekkora is volt a Jézust köszöntő és dicsőítő emberek száma. Manapság a mi vidékünkön is a kisebbség ünnepe a virágvasárnap. Pontosan úgy, mint akkor és ott, ma is a hozsannát mondók vannak kevesebben. De abban bízhatunk, hogy akik ott voltak, azok a jobbik részt választották. Mi is csatlakozzunk a Jézust Úrnak és Királynak megvallók közé, és Isten áldásával végezzük szolgálatunkat! „*Hozsánna! Áldott, aki jön az Úrnak nevében!*” (Mk 11,9b)

Géresi Róbert

(Elhangzott 2013. március 23-án a rimaszombati Tompa Mihály Református Gimnázium dísztermében a Zsinat 8. ülésének magyar nyelvű nyitó áhítataként.)

Mit jelent(het) keresztyénnek (Krisztus-követőnek) lenni?

(Aristides görög kém jelentése Hadrianus császárnak 117-ből az üldözött őskeresztyénekről)

A keresztyének ismerik Istenüket, és bíznak benne. Megbocsátanak azoknak, akik őket elnyomják, és barátokként szeretik őket.

Ellenségeikkel jót cselekesznek.

Asszonyaik tiszták, leányaik erkölcsösek. Férfiaik nem kötnek kétes hírű házasságot, és maguk is őrizkednek minden tisztátalanságtól, erkölcsstelenségtől.

Családjukat szeretik, és Istenükhöz vezetgetik. Egymást csak testvérnek szólítják. És akként is cselekszenek egymással. Az özvegyeket segítik. Sőt azoknak árváit is, akik velük erőszakoskodtak.

Akinek van, az ad annak, akinek nincs. Zúgolódás nélkül! Ha idegennel kerülnek össze, örömmel hívogatják összejöveteleikre, és testvérként bánnak vele.

Ha valaki közülük szegény lesz és szükségét lát, s nekik sincs elég, két-három napig böjtölnek, s az így megböjtölt étellel segítik a rászorulókat.

Messiásuk parancsainak engedelmeskednek. Minden reggel, sőt minden órában dicsérik az Istent, és megköszönik annak jószágát.

Mindenki jót beszél felőlük, csak ők nem beszélnek saját jó cselekedeteikről. Sőt vigyáznak, hogy lehetőleg más ne tudjon azokról.

Egy új nép cselekedetei ezek – felséges császár –, és van valami isteni bennük!

Ui.: Ma írhatnának-e rólunk kívülállóknak ilyen jelentést?

„Kérünk titeket, testvéreink, hogy becsüljétek meg azokat, akik fáradoznak közöttetek, akik előljárótok az Úrban, és intenek is titeket, és munkájukért nagyon szeressétek őket. Éljetek egymással békeességben” (1Thessz 5,12–13).

A lelkész számára nagyon furcsa érzés felolvasni ezeket a fenti sorokat a nyilvánosság előtt, mert úgy hathat, mintha saját magának csinálna reklámot, vagy manipulálni akarná a hallgatóságot. Vajon e szavak által Pál apostol önmaga és szolgatársai önző érdekét keresné, hogy kikényszerítse a thesszalonikai gyülekezet-től a kötelező szimpátiát irányukban?

A mondat többes számban nevezi meg azokat, akik a gyülekezetben előljárók. Tehát nemcsak a lelkészt, hanem a presbitereket is érthetjük alatta. Viszont a lelkészt a mi református egyházunkban úgy ismerjük, mint aki előljáró a presbiterek közt is és vezetője a gyülekezetnek: pásztor az egész nyáj felett. A bibliai időkben a pásztor mindig a nyáj előtt haladt – azért, hogy a nyáj lássa a helyes útírányt és kövesse őt (Zsolt 23). Ez nagy felelősség, mert a pásztorokodásáról és az előljárói tevékenységéről majd szigorú számadást kell adnia Isten előtt (1Kor 3,6–15; Zsid 13,17; Jk 3,1).

A pásztorokodás és a gyülekezet élén való járás felelőssége magában hordozza annak legkellemetlenebb dolgaival való foglalatosságot is, és emiatt a lelkipásztor ajkáról sokszor intő szó hangzik el. De vajon – mint nyáj – azért szeressük a lelkészt, mert int és kritizál minket? És ezért még tartuk is el? Valakit az intő szavak zavarhatnak, mert a gyülekezetbe megnyugodni és elcsendesedni megy. De nem szabad elfelejteni, hogy a gyülekezet és a templom nemcsak a béke, hanem a tükörbe nézés helye is!

Örömmel hallok azt az érett hitre jellemző véleményt, hogy igaz, hogy a világ és annak hétköznapi élete tele van képmutatással és hazugsággal, de milyen jó és áldást jelentő dolog az, hogy van egy hely – a templom, a gyülekezet –, ahol kimondja a lelkész a kellemetlen, de bibliai valóságot aktuális életünkről. Ennek a nyíltságnak megnyugtatóan kell hatnia, mert amikor az intés önvizsgálatra készítet, védve vagyunk az öncsalástól és hitbéli eltévelyedéstől. Az intő szó mindig a bűn és világi hazugság ellen irányul, amely elferdíti az igazságot és hízlegően hamisan jó képet akar festeni rólunk. Tegyük a kezünket a szívünkre, és valljuk be őszintén, hogy a világi, mindennapi életben és civil szférában sok hamis dicséret vagy számító hízlegés hangzik el irányukban, s ezek talán jól is esnek a mi hiú énünknek, de az Úr

Szeresse-e a gyülekezetet a lelkipásztorát?

előtt utálatosak, mert az embert bűnben és önámításban tartják (Mt 6,2; Jn 12,43; Jk 3,13–18; 1Jn 1,5–10)! Így aztán abban a kellemetlen helyzetben találhatja magát az ember, hogy esetleg azért, amiért a világban megdicsérik, ügyesnek tartják, a templomban a lelkipásztor ajkáról intő szót hall, mert cselekedete vagy élete teljesen ellentétes Isten akaratával.

A lelkipásztori szolgálat tehát a nyájnak a Szentírás tanítása szerinti felelősségteljes vezetését jelenti (1Thessz 5,14–22), és nem azt, hogy a világ befolyása alatt vagy a gyülekezet belátása szerint, kényének-kedvének kiszolgáltatva, annak irányítására alá kerüljön a lelkipásztor. Ez utóbbi miatt alakulhatnak ki konfliktusok a lelkipásztor és a gyülekezet „hangadó” tagjai között (1Kor 3,3; Gal 5,15; Tit 1,10), amikor is ők akarják megszabni a „helyes” irányt.

Egyházlátogatásaim során azt vettem észre, hogy egyre inkább az efféle világi trend van kialakulóban gyülekezeteinkben is: némely gyülekezetnek van két-három hangadója, akik diktální szeretnének és a hangadásban úgy felülkerekedni, hogy akaratukat átvegye a többség. Azt gondolják, hogy az egyházban úgy működik az élet, mint a demokráciában, ahol a nép maga szabja meg az útírányt. A demokráciát talán emiatt is szeretik sokan, mert ott *úr* lehet akárki az ordításban, és a legnagyobb „szamárr” is okosnak érzi magát. Csakhogy az egyházban



nem mi, hanem Isten szabja meg az utat; különben eltévedünk, vagy gonosz utakra térünk. Ezért állít Jézus szolgálatba lelkipásztorokat azzal a mondattal: „*Legeltesd az én juhaimat*” (Jn 21,17b). Vagyis a lelkipásztor az Isten útjára vezet és a hűség felett örökdi, de nem biztos, hogy ezt mindenki így akarja és szereti. Mert valaki talán úgy fogja fel a lelkipásztor szolgálatát, mintha uralkodna a gyülekezetben, amikor kitartóan szigorú és mindig ugyanazt mondja, mivel kö-

vetkezatosan ragaszkodik a Biblia tanításához és elveihez. Ha valaki netán próbál kibújni a Szentírás követelményei alól és a lelkipásztor erre rámutat, netán megnevezi konkrétan a bűnt és az engedetlenséget, az bizony ellenszenvet válthat ki. Emiatt nehéz a lelkipásztori szolgálat, mert az folyton-folyvást éber odafigyelést követel, és az emberi természet nehézségeivel kell megbirkózni, ami sok gyötrelmet és fáradságot hoz magával.

A keresztyén szeretetet, hűséget és békét egyáltalán nem egyszerű fenntartani egy-egy gyülekezetben, még ha ez valakinek magától értetődőnek vagy természetesnek tűnik is. Pál apostol ezért szól az előljárók érdekében, hogy a szolgálatauk meg legyen becsülve és a kölcsönös tiszteleten alapuljon, nem feledve megbízatásuk és felelősségük súlyát. Ezt hangsúlyozza *A zsidókhöz írt levél* szerzője is e szavakkal: „*Bízatok vezetőitekben, és hallgassatok rájuk, mert ők vigyáznak rátok úgy, mint akik erről számot is foghatnak adni. Haad tegyétek ezt örömmel és ne sóhajtozva, mert ez nem válnék javatokra*” (Zsid 13,17).

Ha egy lelkipásztor nyugdíjas éveiben netán egy könyv megírására szánná el magát, amelyben összegzi szolgálatát és élményeit az adott gyülekezettel kapcsolatban, vajon milyen képet festene le róla és annak tagjairól? Gondolkozzunk el ezen: milyennek írta le azok után, hogy hosszú évekig, évtizedekig figyelte életünket, viselkedésünket?

A lelkipásztor is kritizálható, mert nem egy tökéletes lény és olykor ő is megfélemlíthető, hogy szolgál, s nem uralkodik. A szolgálat és az uralkodás között ugyanis nagyon keskeny a határ. Nem minden lelkipásztor egyforma: érezhető és látható a szolgálat minősége és lelkiülete.

De ha a lelkipásztor nem is csinálna mást, csak az ige szolgálatát végezné, már ez magában is egy olyan segítség, ami által azon munkálkodik, hogy a nyáj számára biztossítsa az Istentől való „áldást”, ami nélkül az élet értelmetlen (Zsolt 23). Isten az igehirdetés által akarja eljuttatni jóságát és éltető táplálékát a mindig éhes lelkekhez. Ezért a nyájnak hálásnak kell lennie! Viszont a gyülekezet nem kapja automatikusan az áldást, ha élete és magatartása hálátlan. Isten ugyanis csak oda küld ál-

(Folytatás a 4. oldalon)

(Befejezés a 3. oldalról)

dást, ahol szeretet van (Zsolt 133,1.3). Nem mindegy tehát, hogyan viszonyul a szeretet tekintetében a gyülekezet a lelkipásztorához. Saját magát bünteti és fosztja meg az áldástól az a gyülekezet, amely az értük munkálkodó lelkipásztor fölé akar kerekedni valamilyen módon.

A presbiterek (akik szintén előljárók) nagyban hozzájárulhatnak, hogy a lelkipásztor munkája meg legyen becsülve, és ne legyen hátráltatva vagy megkeserítve olyan hiábavaló dolgokkal, amelyek nem biblikusak vagy amik mögött önző, illetve hiú érdekek húzódnak meg. Ezeket a negatív dolgokat a presbiter is csak akkor tudja időben észrevenni, ha az Isten szavát rendszeresen tanulmányozza, mert a Biblia tanításának segítségével tudjuk kiszűrni, kontrollálni, mi az, ami Isten-

Idén februárban volt pont 1700 éve annak, hogy Nagy Konstantin és Licinius római társcaeszárok kiadták a milánói ediktumot. Ebben az engedélyezett vallások szintjére emelték a keresztyéniséget, amely később kötelezővé lett.

Az egyháztörténeti tanulmányok ezt a változást pozitív fordulatként értékelik, hozzátéve azt, hogy ettől a pillanattól fogva az egyháznak állandóan meg kell újulnia, a külső keret és a belső tartalom kölcsönhatásában a jézusi mintához kell visszatérnie.

Nem kívánok okoskodni, viszont úgy látom, hogy a dolog nem ennyire egyszerű. Nagyjából három évszázadon keresztül (Kr. u. 313-ig) a római császárok egymást követve erővel és hatalommal akarták legyőzni a keresztyéniséget. Az egzisztenciális ellehetetlenítéstől a durva kínzásokon keresztül az emberi életek kioltásáig mindent elkövettek, de a Krisztusba vetett tiszta hit mégis élt és terjedt. Jellemző erre az időszakra, hogy Jézus követése nem járt együtt semmiféle társadalmi előnnyel vagy haszonnal. A hívő ember jutalma megvetés, gyalázat, kirekesztés, nehézség, kínzás stb. volt.

Az életben nagyon sokszor találkozhatunk azzal, hogy a dolgok fordítva sülnek el. Nagy Konstantin római császárként kiegyezett a keresztyéniséggel, és ezzel hosszú távon azt érte el, amit elődei sem erővel, sem hatalommal nem tudtak keresztülvinni. Gyanítom, hogy mindez nem véletlenül történt így. Úgy érzem, hogy a mostani keresztyéniségünk a főpap házának udvarán kínló Péterhez hasonlítható a leginkább: követi is Jézust meg tagadja is. Nem igazán értem az egyház állandó megújulási kényszerét a

Szeresse-e a gyülekezet a lelkipásztort?

nek tetsző és mi nem – mind mások, mind pedig a saját életünkben.

A helyes bibliatanulmányozás és az Isten szavának való engedelmség aztán szeretetre és a lelkipásztorral való együtt szolgálatra vezet. A Biblia olvasása ezért nélkülözhetetlen eleme a presbiter életének, ami nélkül lehetetlen a presbiteri szolgálatot komolyan minősíteni és a gyülekezet lelki dolgaiba eleve bekapcsolódni. Finoman szólva elszomorító, hogy a presbiterek nagy része nem él a mindennapi bibliavetésével, és ez meg is látszik gondolkodásukon, hozzáállásukon és a presbiteri szolgálatuk minőségén. A másik oldalon viszont azok a presbiterek, akik élnek az igével mindennap, a bibliaismeretüket ne arra használják,

hogy a „papnál is okosabbak legyenek” és mindenáron szerepeljenek, vagy az igével kardoskodva és támadva átültesék érdekeiket és önző akarattal a lelkipásztorral vagy a gyülekezettel szemben. Pál apostol az akarja lelkünkre kötni, hogy az egymás iránti tisztelet határozza meg a lelkipásztort, a presbiterek és a gyülekezet szolgálatát – a békesség kötelekében. Ha mindez megvan, akkor a gyülekezetben boldog harmónia lesz jelen és Isten gyönyörködik bennünk.

Ifj. Demes Tibor

(Elhangzott 2013. március 3-án Szürnyegen, presbiterek és egyházi munkások népfőiskolai képzésének keretében megtartott istentiszteleten.)

Krisztus-követés a milánói ediktum fényében

külső keret és a belső tartalom kölcsönhatásában és a jézusi mintához való visszatérés szükségességének a hangoztatását. Egyrészt azért nem, mert nem látok ilyen jellegű jézusi mintát, másrészt nem világos, hogy miként lehet megújulni abban, hogy követem is Krisztust meg nem is.

A mai Európánk „római császára” nem egy személy, hanem sokkal inkább egy fogalom. Egy valami, aminek létezését dicsérni és isteníteni lehet, de bírálni nemigen. Ez a demokrácia. Mindenki, így a keresztyén egyházak nevében nyilatkozók is – ha arra kerül a sor – lázasan ü-

a Megváltónk, a világ Világossága, az Út, az Igazság, az Élet, az uraknak Ura és a királyoknak Királya – de semmiképpen nem demokrata. Sokkal inkább a kigyó tűnik annak, amelyik felkínálja neki a világ összes országát és azok dicsőségét, cserébe a leborulva imádásért. Jézus válasza azonban egyértelműen elutasító. Jézus Krisztus és a földi hatalom, pozíció, e világi dicsőség között nincs semmi kapcsolat.

Mai, alaposan felhígult keresztyéniségünk iránymutatása veszélyesen zavaros. Az Istenünk ellensége által „jóváagyott” társadalmi arany középúton vagyunk valahol. Eközben arról gyözködjük magunkat, hogy amit csinálunk, az Krisztus követése. Nem bántani vagy lázítani akarok, csak szelíden ébresztgetni. Nem mind arany, ami fénylik, és manapság meg aztán nagyon nem az!

A tisztánlátás érdekében kifejezetten szükségszerű utánanézni a dolgoknak, meggyőződni róluk, majd saját véleményét kialakítva azt vállalni is. Az orunk alá tolt, kész magyarázatok és elemzések gondolkodás és utánajárás nélküli elfogadása nagyon könnyen félrevezethet. Jézus soha nem járt az arany középúton, ezért Őt követni is csak valahol más, a keskeny „széleken” lehet.

Ha valakire esetleg ezért ráragasztják a „szélsőséges” címkét, azon nincs mit meglepődni: ez manapság egyszerűen a keskeny út velejárója. De aki a keskeny úton halad, azzal vele jár az a Krisztus is, aki tegnap, ma és mindörökké ugyanaz – és ez a lényeg!

Vajda Péter



gyelnek arra, hogy ezen a téren semmi képp se hibázzanak. Nehogy esetleg demokráciaellenesnek tűnjenek, mert abból minden bizonnyal csak baj lehet.

Szerintem viszont ennek épp az ellenkezője a baj. Jézus Krisztusnak a demokráciához és annak szellemi háttéréhez semmi köze nem volt és ma sincs! Erről élete, magatartása, cselekedetei, halála és feltámadása egyértelműen tanúskodik. Ő

A könyv szerzőjének, *Huszár Pál* dunántúli főgondnoknak erénye, hogy mint keresztyén egyetemi tanár és történész nemcsak érti az idő eseményeit, hanem azok sokszor feloldhatatlannak tűnő – vertikális és horizontális – ellentéteit is harmónizáltan képes láttatni. Széles körű egyház- és szellemtörténeti ismeretein túl krisztocentrizmusa teszi lehetővé számára, hogy úgy tudja szemlélni az emberiség egymást váltó századait, mint Isten tetteinek földi terét, ahol az e világi történe- sek mellett a társadalom életét, a nemzetek történetét és az egyház struktúráit, tanrendszerét és a Jézus örömhírét megújító Szentlélek forradalmi is végigsöpörnek. Ebben a kontextusban láttatja a tanulmányok írója a 16. századi reformációt s – gazdag irodalmi életművével együtt – ennek a kornak egyik kimagaslóan jeles alakját, Kálvin Jánost.

Aki fellapozza a részben egyház- történeti, részben pedig teológiai ismeretanyagot tartalmazó kötetet, hét tanulmányt talál benne. Az előszót író dunántúli püspök, Steinbach József kérdése vezeti be őket: Mit üzen Kálvin a mai magyar reformátusoknak?

Egyház ott van, ahol az ige hirdetését, a sákramentumok kiszolgáltatását, a hívek lelkigondozását végzik,

Kálvin János tanításából

Tanulmányok, előadások a nagy genfi reformátor írásba foglalt gondolatairól

ahol gyakorolják az egyházfegyelmet s megvalósul Krisztus missziói parancsa: elmenvén azért, tegyetek tanítványokká minden népeket! Huszár Pál nem rejtja véka alá történelmi véleményét: nekünk itt a Kárpát-medencében különösen fontos Kálvin. Igényes kötetének egyes fejezetei tudományos alapossággal s hiteles történelmi adatok ismertetésével bizonyítják e tény.

Az első tanulmányban, amely *A mi Kálvinunk* címet viseli, a svájci reformátor lelki-szellemi örökségének megbecsülésére és megőrzésére int bennünket, hangsúlyozva a 16. századi magyar társadalomban betöltött szerepét. A második tanulmányban (*Kálvin János üzenete nekünk, mai magyar reformátusoknak*) ezt a különös gondolatot találjuk: lehet, hogy Kálvin János napjainkban nem korszerű, de tanítása feltétlenül ma is időszerű, s érvényesülnie kell annak érdekében, hogy krisztusi hűséggel tudjuk szolgálni Isten országának ügyét.

A harmadik tanulmányban (*Kálvin János a nevelésről és a tanításról*) a szerző megjegyzi, hogy Kálvinra a humanizmus (Erasmus és Faber Stapulensis) a keresztyén életről s kegyességről szóló tanításában volt a leginkább felismerhető hatással.

A *Kálvin és a közösség* címet viselő tanulmányban a genfi reformátor az egyház vezetéséhez hasonlóan az állam vezetését is közösségi feladatnak tekintette. Kálvin alapvetően bízott a közösségben, s arra törekedett, hogy az egyház minden ügyében minden döntés a *sola scriptura* szellemében – közösségi fórumon – születés.

Az ötödik dolgozat (*Kálvin János lelki-szellemi hatása a XVII. századi közélet két legnagyobb alakjára, Bocskai Istvánra és Bethlen Gáborra*) a tanulmánykötet legnívósabb darabja, nagyon pontos történeti háttérrel. (A predestináció és a rendkívül erős megváltástudat által sikerre vitték küzdelmüket.)

A *Kálvin János és a predestináció* című előadásban az elmúlt századok egyik legtöbbet vitatott, félremagyarázott és félreértelmezett reformátori tanítását s annak interpretációját merre felvállalni a szerző. Rámutat arra, hogy megfelelő bibliaiige-kontextusban kell értelmezni. Kálvin legmélyebb tanításába nyerünk betekintést: Isten Krisztus által a maga fiává fogad.

Az utolsó tanulmány a *Kálvin János a presbiterekről* címet viseli, szövegét az egyházközségek presbitériumainak el kellene küldeni! Kálvin ebben a tekintetben is a tőle megszokott szigorral és alapossággal fogalmazott: rendnek kell lenni Jézus Krisztus testében! A reformáció századának egyik legnagyobb formátumú üggyét – világiak a Krisztus-test szolgálatában – az előadó kortörténeti keretbe helyezi.

Gelle Katalin

(*Pápai Református Teológiai Akadémia, Eperfa Könyvek 19., Pápa 2011*)

Feladvány

Mit jelent a predestináció kifejezés?

Kérjük, hogy megfejtésüket legkésőbb **május 15-ig** nyílt levelezőlapon, képeslapon vagy e-mailen juttassák el a **Kálvinista Szemle szerkesztőségének** címére (**930 10 Dolný Štál 386**). A helyes választ beküldők közt ajándék könyveket sorsolunk ki.

A februári számban feltett kérdésre azok válaszoltak helyesen, akik szerint Hermón harmatjáról a *Zsolt 103,3*-ban van szó.

Azon kedves olvasóink közül, akik helyes megfejtést küldtek be, hárman részesülnek – a Zsinati Elnökség jóvoltából – könyvjutalomban, mégpedig **Kis Sarolta** (Bátorkeszi), **özv. Kardos Béláné** (Szádalmás) és **Sova Jiří** (Ekel).

Mindhárman egy *képes Újszövetséget* kapnak ajándékba. Nyereményükhöz gratulálunk, postán küldjük el.

A szerkesztőség



Kezdetben csak tizenegy diakonissza egyedül végezte a gyülekezetek látogatását, de eredményes missziói munkát végeztek távolabbi területeken is (Kárpátalján, Kassa vidékén). A kiskoszmályi árvaházban kezdettől fogva ők végezték a gyermekek és kicsinyek nevelését, de egyéb munkahelyeken is dolgoztak. Például a leányok és asszonyok között az úgynevezett Tábithamunkát is ők végezték kezdettől fogva. A lévai fiókárvaházat teljesen ők vezették, és rájuk itt a leánymunka nagyszabású kiépítése várt.

A külmiszióban is nagy feladat várt a diakonisszákra, amire már kezdettől fogva örömmel készülődtek is. Erre azonban csak azok pályázhattak, akik a belmisszióban helytálltak. Egy kórház létesítése hívó orvosokkal és diakonissza ápolókkal csupán terv maradt. Ennek megvalósítását Isten nem tette szükségessé és lehetővé.

Gyülekezeti misszió

A mozgalom a gyülekezetekben is végezte missziói munkáját. Elsődleges feladatának tekintette az igeszolgálatot. Ennek érdekében mentek a mozgalom munkásai azokra a helyekre, ahova meghívták őket. A gyülekezetekben összejöveteleket tartottak, meglátogatták a családokat, ott bizonyoságot tettek Isten kegyelméről. Iratterjesztést is végeztek, építő és ébresztő iratokat vittek magukkal látogatásaik során. Ezenkívül beteget, szegényeket látogattak; minden alkalmat megragadtak az evangélium hirdetésére.

A kevés diakonissza miatt több egymáshoz közelebb fekvő gyülekezetben munkálkodott egy diakonissza, oly módon, hogy egy-egy hónapig volt egy helyen. A missziói munkáért a gyülekezeteknek nem kellett fizetniük, csupán a diakonisszák ellátásáról gondoskodtak. E területen hat diakonissza és egy férfimunkás dolgozott. Saját gyülekezetükben a mozgalomhoz tartozó gyülekezeti tagok is segítettek ebben a missziós munkában.

Konferenciák szervezése

A missziói munka másik területe a konferenciák szervezése volt. Ezek a testvéri kapcsolatok fenntartását és újabb lelkek Krisztushoz vezetését tűzték ki célul. Minden évben volt Kiskoszmályon egy nyilvános, bárki által

Missziói munka a Béthel-mozgalomban MÉLYÜLT A LELKI ÉLET

látogatható kétnapos konferencia. Ezen az alkalmakon 20-25 faluból 3-400 résztvevő jelent meg. Évente – központi fekvésű gyülekezetben – körzeti konferencia és gyülekezeti nap megrendezésére is sor került. Ezekre az alkalmakra is szép számban jöttek össze a hívek.

Minden nyáron volt ifjúsági (Timótheus-) és leány- (Tábitha-) konferencia is. Ezek több napig tartó ifjúsági találkozók voltak mindkét nem számára, ahol szintén jelentős számban jelentek meg fiataljaink.

Több alkalommal testvéri találkozók voltak, amelyeken egy-egy környék bibliaköreinek vezetői és küldöttjei vettek részt.

Árvanapok

A missziói munkához tartoztak még az árvanapok is. Amelyik gyülekezetben a missziói munka következtében felébredt az árvaház iránti érdeklődés, oda kimentek az árvák nevelőikkel, és ún. árvanapot tartottak. Ilyenkor önként jelentkező gyülekezeti tagoknál voltak elhelyezve, s így a szállásadók még közelebről ismerték meg az árvaház munkáját, s jobban szívükön hordozhatták az árvák ügyét. A befogadottak számára pedig nagy örömet és áldást jelentett, hogy kedves és szeretetteljes családi körben tölthettek el egy-egy napot. Ezekon az alkalmakon az igehirdetés az árvák ügyéről szólt, és énekszámok, szavalatok, bizonyoságtételek hangzottak el az árvák részéről.

Külmiszió

A külmiszió iránti érdeklődés is megvolt a mozgalomban már kezdettől fogva. Azt vallották, hogy a felébredt lélek nem térhet közönyösen napirendre afölött, hogy még pogányok milliói élnek és halnak meg az evangélium üzenetének ismerete nélkül. Eleinte ez az érdeklődés abban merült ki, hogy a Budapesten megjelenő *Hajnal* című külmisziós lapot olvasták. A lap terjesztése később akadályokba ütközött, nem lehetett szabadon terjeszteni, mert behozatala egyre nagyobb nehézséget jelentett. Ezért az ugyanazzal a címmel megjelenő lapban a Felvidéken is ki-

nyomtatták a külmisziós cikkeket. Ez lett a felvidéki *Hajnal*, mely a csehszlovákiai reformátusok külmisziós folyóirata lett (később belmissziós résszel is bővült). Ezt követte a *Kiskoszmály* című lap kiadása.

Az árvaház megalapításával megindult lelki élet magával hozta a külmisziós érdeklődés megnövekedését. Több helyen külmisziós csoport alakult, amely rendszeresen adakozott erre a célra. Ezt tették a kis Timótheusok és kis Tábithek is. A *Hajnal* ébren tartotta az érdeklődést, amely Molnár Mária külmiszióba menetele után még erő-



Molnár Mária

teljesebb lett. A befolyt adományokat az ő részére küldték ki. Hazajövele szabadságra ezt a kapcsolatot tovább mélyítette. Körutakat tartott a Felvidéken, sokan megismerhették személyesen. Számunkra is, akik a kiskoszmályi árvaházban éltünk, boldog emlék maradt a találkozás. Ő maga is megkedvelte az itteni testvéreket, és pihenőidejének nagy részét itt töltötte. Innen vitte a pitülui harangot is. Ez a kapcsolat mindvégig megmaradt Felvidék és Molnár Mária között – egészen haláláig. Sok lelki áldás származott ebből a felvidéki mozgalom számára, növelte a pogányok iránti lelki felelősséget.

Mi, árvaházi gyermekek, már korán megismertük ezt a missziós területet is. Sokat imádkoztunk a pogányok megtéréséért, Molnár Mária munkájáért. Minden lehetőségünkkel igyekeztünk segíteni ezt a munkát – bélyegek, képek, sztaniolpapír gyűjtésével és pénzadományokkal is, amit vas- és ronggyűjtésből kapott filléreinkből adtunk erre a célra. Mindez eredményesen hatott lelki életünk elmélyülésére.

Szenczi László

ISTEN TEMPLOMA ÉS A BÁLVÁNYOK

A 2Kor 6,16 alapján nem férnek össze

Isten az embert a maga képmására alkotta, itt teljesedett ki alkotói műve. Tehát az ember hordozza Isten képmását és hasonlatosságát (1Móz 1,26), amelybe aztán belelehelte a Lelkét. Mivel az élőlények között nem talált a férfinhoz illő társat, így segítőtársul asszonyt formált számára. Isten nem két férfit vagy két nőt teremtett, hanem férfivá és nővé teremtette az embert. Nem csúszott hiba a teremtésbe, mert Isten tökéletes Isten és a rend Istene. Ezért a teremtésben tökéletesen, pontosan elrendezett mindent.

Ha valaki homoszexuális, az nem betegség – a másság nem természeti rendellenesség, ahogy azt sokan hiszik. Ahelyett, hogy megalkusunk vele és megpróbáljuk megmagyarázni, harcolnunk kellene ellene. Ez mind a bűn következménye, mert az emberiség már évek hosszú sora óta nagyon távol került az Istentől. „Isten ugyanis haragját nyilatkoztatta ki a mennyből az emberek minden hitetlensége és gonoszsága ellen” (Róma 1,18a). Ugyancsak a Római levélben olvasható: „...az Isten igazságát hazugsággal cserélték fel... Ezért Isten gyalázatos szenvedélyeknek szolgáltatta ki őket... egymás iránt gerjedtek fel kívánságukban; férfiak férfiakkal fajtalankodtak, de el is veszik tévelygésük méltó jutalmát önmagukban” (Róma 1,25a.26a.27b)

Menjünk lassan tovább, így folytatódik a mózesi ige: „Ezért a férfi elhagyja apját és anyját, ragaszkodik az ő feleségéhez, és lesznek egy testté” (1Móz 2,24). Újra egy nagyon kényes témát érintünk,

KÖZÖSSÉGBEN EGYMÁSSAL!

Az úrvacsoraosztás alkalmával szép egymásutánban járulunk az úrvacsorai jegyekért. Először a kenyeret vesszük magunkhoz, ami Krisztus megtöretett testét jelképezi. Majd következik a bor, ami pedig kiontatott vért. Eláruolom, hogy nagyon szeretem, amikor a bor vételekor már párban lépünk a kehelyért. Valami különösen kellemes érzés fog el, amikor bűneim terhétől szabadulva még a közösség élményét is megélhetem.

Örülhetek, hogy Krisztus nemcsak önmagával von közösségbe, hanem a gyülekezetemmel is. Sok-sok különbözőségünk ellenére ott, abban a pillanatban mind egyformák vagyunk: elveszett bűnösökként járulunk az Atya elé, hogy az ő Fia által gyermekei és egymás testvérei lehessünk.

Krisztus közösséget vállalt velünk, és azt szeretné, ha az együtt úrvacsorázóknak is közösségük lenne egymással, ha segítenék egymást és figyelnék egymásra. Ugyanis az úrvacsora nem csupán

tek, ami sajnos nagyon divatosá vált az utóbbi időben. A fiatalok gyakran mondják, hogy a boldogsághoz nem kell papír. Ez így igaz, papír nem kell, de kell Isten. A Bibliában több helyen olvasunk arról, hogy Isten szövetséget köt Nóéval, Ábrahámval, Izsákkal. Az Újszövetségben pedig ez áll: „új szövetség az én vérem által” (Lk 22,20b). A házasság is egy szövetség: két ember és Isten között; bár modern világunkban már nem tulajdonítunk nagy jelentőséget neki. Nem nevezzük nevén a bűnt. Mindenki így csinálja, akár fiatal, akár idős, és ha már mindenki, akkor ez nem is olyan nagy bűn...

A fiatalok gyakran nincsenek tisztában a szerelem fogalmával, úgy gondolják, hogy az a testi vágyak kiélését jelenti. A szerelmet Isten adta, a nemi vágyakat is: lesznek ketten egy testté, ami természetesen nem azt jelenti, hogy féktelenül paráználkodhatunk. A nemi élet a tiszta házasság tartozéka. Isten szó szerint paráznaságnak nevezi a házasságon kívüli nemi életet, a házasságban pedig házasságtörésnek. Tehát a kettő nem ugyanaz, mivel Isten a Tízparancsolatban külön parancsolatba adta: Ne paráználkodj! „Legyen megbecsült a házasság mindenki előtt, és a házasságot legyen tiszta! A paráznákat és a házasságtörőket pedig ítéletével sújta az Isten” (Zsid 13,4).

Ne akarjuk saját okoskodásunkkal félrevezetni az Istent, mert Őt nem lehet

megcsúfolni; amit vet az ember, azt fogja aratni. Ne legyünk olyanok, mint a szekták, hogy ami tetszik a Bibliában, azt kivesszük, ami nem, azt meghagyjuk. *A jelenések könyvében van egy rettenetes ige: „...pedig adtam neki időt, hogy megtérjen, de nem akar megtérni paráznaságából. Íme, betegségbe vetem őt, és a vele paráználkodókat nagy nyomorúságba, ha meg nem térnek cselekedeteikből; gyermekeiket pedig megölöm döghalállal, és megtudja valamennyi gyülekezet, hogy én vagyok a vesék és a szívek vizsgálója, és megfizetek mindnyájatoknak cselekedeteitek szerint” (2,21–23 v.). Jó lenne, ha ezt mindenki megszívlelné! Harcoljunk a gyermekeink, unokáink vadházassága ellen, nevezzük néven a bűnt!*

Jézus világosságul jött a világba, hogy ne járjunk sötétségben. „A Lélek pedig világosan megmondja, hogy az utolsó időkben némelyek elszakadnak a hittől, mert megtévesztő lelkekre és ördögi tanításokra hallgatnak... Ezek tiltják a házasságot és bizonyos ételek élvezetét, amelyeket az Isten azért teremtett, hogy hálaadással éljenek velük a hívők és az igazság ismerői” (1Tim 4,1.3). Harcoljunk a bűn ellen, mert az Isten temploma nem fér össze a bálványokkal (2Kor 6,16)! Álljunk erősen a hitben, mert az Úr közel!

Varjašši Jánosné

személyes ügy, és főleg nem csak egy szép templomi szertartás. Sokkal több ennél: Isten hívő népének szeretetközössége is. Az úrvacsora ugyanis összeköt mind magával Jézussal, mind pedig egymással.

János evangélista leírta, hogy Jézus az utolsó vacsora előtt megmosta a tanítványai lábát. Példát mutatva nekik és nekünk, hogy mit kell tenni, amikor valamit meg kell cselekedni, miközben min-



denki vár a másira. Jézus korában a meghívott vendég lábát megmosták. A műveletet rabszolgák végezték, nem a

vendéglátó. Mivel itt csak a Mester és tanítványai voltak jelen, Jézus (mint oly sokszor!) itt is másképp cselekszik, mint ahogy szokás volt. Ő hajolt le a tanítványok lábához, és mosta meg nekik. Nem beszélt róla, nem utasított rá, hanem megcselekedte. Nem adott adományt és alkalmazott diakónusokat, hogy megtegyék helyette – hanem megtette. Nem egyszerű, gyors, esetleg látványos szolgálattal választott magának, hanem a soron következő feladatot végezte el: a tanítványok nem csinálták, megtette Ő. Szolgált és példát mutatott a mindenkorai tanítványoknak, hogy hogyan kell segítségére lenniük a másinak. „...példát adtam nektek, hogy amint én tettem veletek, ti is úgy tegyetek” (Jn 13,15).

Húsvét előtt tele voltak a lapok Ferenc pápa képével, aki egy fiatalkorúak börtönében tizenkét fiatal elítélt (köztük két lány) lábát mosta meg. „Segítenünk kell egymásnak!” – mondta Ferenc pápa.

És mondja minden úrvacsorával élő kereszténynek Jézus.

Kis Lucia

Andrew F. Walls angol teológus és missziológus állítása szerint a keresztyénség súlypontja eltolódott a déli féltekére, Ázsiába és Afrikába. E vélemény alapján a keresztyénség tömegvonása a nyugati kultúra világából a többi kultúrába tevődik át. E folyamat segít nekünk megértenünk, hogy mi történik a világ egyházaiban.

Volt idő, amikor a keresztyénséget földrajzi alapon lehetett megjelölni: voltak a keresztyén országok és a nem keresztyén országok. Ha egyetértünk ezzel a felosztással, akkor a misszió egyirányú útnak volt tekinthető: vagyis a keresztyén országokból mentek a misszionáriusok a nem keresztyén országokba. Korea egyike volt a nem keresztyénnek minősített országoknak.

Újabban azonban ezek a minősítések már nem működnek, az egész elavult. Ma már a missziót egy többirányú útnak látjuk, melyet ilyen mondatokkal fejezhetünk ki: „misszió mindenhol, mindenhol” és „a teljes evangélium minden embernek az egész világon”. Ezek a jelmondatok kifejezik, hogy ma már a hosszú ideig keresztyén földrésznek tekintettek Európa is missziós terület. Ez az új értelmezés közös munkára hív minket, illetve arra, hogy az egész világ perspektívájában szemléljük az egyházat.

Egymás megismerése

Koreai misszionáriusként, aki az egyik európai egyházzal dolgozom, magamat közbülső személynek látom, aki hídként működhet: összekötte az ázsiai egyházakat az európaiakkal. Ez a közvetítő pozíció lehetővé teszi számomra, hogy megfigyeljem, tanulmányozzam és javítsam mindkét fél egymásról alkotott felfogását. A koreai egyházban gyakran hallható, hogy az európai egyházak lelkiállapota szinte olyan, mint a már eltemetett halotté. Könnyedén ítélkeznek az európai egyházakról, és úgy vélik: olyanok, mint akik elszáradtak; a világi társadalom ritmizására mozognak.

Ugyanakkor – mivel Komáromban élek – azt is érzem, hogy az európai egyházak oly büszkék a keresztyén hagyományukra, s hajlamosak könnyen figyelmen kívül hagyni vagy legalábbis nem akarják az ázsiai egyházat és teológiáját elfogadni.

A KOREAI EGYHÁZ ÉS A VILÁG Harmincegy egyházzal áll kapcsolatban

Ha ragaszkodnak ehhez az álláspont-hoz, egyik egyház sem jut el a másik jobb megértésére, elmélyültebb kapcsolatra. Sokkal jobb és szükségesebb lenne egymás megismerése! Ideje, hogy találkozásaink alkalmával tanuljunk egymástól, az egyháztörténetünket és a hagyományainkat megosszuk. Mindkét egyház alázatos tanulóként közeledjen egymáshoz, lelkesen és kíváncsian figyelve Isten titokzatos munkájára, ahogy más kultúrákban és helyeken munkálkodott. Így a két egyház találkozási bátorítani fog bennünket, hogy megértsünk más tradíciókat és egyháztörténetet, elhagyva minden homályos előítéletet egymásról – mindez elvezet a Jézus Krisztusban való szeretetre és alázatra. Az egymással való találkozás értékes és drága alkalmat nyújt arra, hogy egymásra újszerűen és frissítően hassunk.

Szeretnék itt jó példaként bemutatni egy missziós csoportot, amely a más csoportokkal való kölcsönös tanulás/fejlődés szolgálatában áll. A csoport neve *Ammí Europe*, s főleg egy szülői gyülekezet egyetemistáiból tevődik össze. Tíz évvel ezelőtt kezdték el a missziós munkájukat Közép-Európában. A szlovákiai missziós munka fő célja, hogy megosszák egymással a koreai és a szlovákiai egyházak történelmét és kultúráját. Először feszélyezett volt a találkozás, de az idő múlásával a kölcsönös tanulás iránti lelkesedésük elmélyült és őszinte kapcsolatot teremtett. A helyi gyülekezeteknek segítség-

gül szolgált, hogy nyissanak az ázsiai egyház megismerésére. Számukra a koreaiak már nem idegenek többé, hanem közeli barátok Jézus Krisztusban. Így az Ammí Europe missziós munkája az egyik oldalon korrigálja a koreai egyház félreértését az európai egyházak részéről, míg a másik oldalon nyomást gyakorol az európai egyházakra, hogy tovább nyissanak és kiigazítsanak olyan eltorzult nézeteket a keresztyénségről, mint hogy az európai teológia tekintélyesebb és autentikusabb, mint az ázsiai. A másik tradíciójával való találkozás hatására mindkét egyház szerényebben viseltetik a másfajta keresztyén tradíciók és teológiák irányában.

Elképzelem, hogy egyszer majd a szlovákiai ifjúsági csoport egy *Ammí Korea* missziós csoportot alkot, és Koreába repül, hogy ott tanuljon, dolgozzon és – kölcsönösen hatva egymásra – missziós munkát végezzen. Bizonyára kiváló alkalom lenne ez mindkét egyháznak, hogy közösen építsék Isten országát, a *Missio Dei*t, közösen keresve a választ az ekkleziológia állandóan új kihívásokkal fellépő területén.

Az emigráció missziós lehetőség

Az egész világra kiterjedő vándorlás korszakában élünk. Az egyik társadalomtudós szerint a világ minden hetedik embere emigráns. Az emigráció lehetőséget kínál a közös missziós fellépésre. Nagyszerű lehetőséget nyújt arra, hogy Jézus Krisztusban szeressük,



A szülői Ammí Europe missziós csoport tagjai Jókán fireszes fiatalok társaságában

A KOREAI EGYHÁZ ÉS A VILÁG

Harmincegy egyházzal áll kapcsolatban

megértjük és szolgáljuk egymást. Ebben az értelemben az európai koreai emigráns egyházaknak folytatniuk kell a tanulást az európai egyház- és kultúrtörténetről, hiszen a több mint ezeréves keresztyén tradíció sok tekintetben gyümölcsözőbb, mint az övék. Fel kell ismerniük, hogy Kelet-Európa egyházai a kommunista kontroll időszakában komoly szenvedésen mentek át, de sikeresen átvészelték a kihívásokat, és túléltek azt az időszakot.

Ezzel egy időben szükséges, hogy az európai egyház (a vendéglátó egyház) nyitott szívvel fogadja azokat a testvéreket, akik messzi földről vendégként érkeztek. Mi lesz a jövő kapcsolata a vendéglátó és az emigráns egyházak között? Ahogy egyházként Jézus Krisztushoz kötődünk, úgy egymással is elválaszthatatlanul egy, szent, egyetemes és apostoli egységben élünk. Jézus Krisztus a keresztyéneket új együttműködésre és társas kapcsolatra hívja. Ez az evangéliumi kapcsolat a vendéglátó és az emigráns egyházak között olyan együttműködést (szinergiát) teremt, amely jelentősen hozzájárulhat a keresztyénség terjedéséhez.

Kobylisy gyönyörű példája

Csehországban van egy egyház, ahol négy különböző etnikumú gyülekezet él együtt egy fedél alatt, és közös nyelv hiányának ellenére rendszeres istentiszteleteket tart. Prága Kobylisy városrészében működik, és a Csehtestvér Egyházhoz tartozik. Cseh, koreai, japán és mongol közösségek alkotják a négy etnikai csoportot. Havonta három vasárnap mindegyik csoport külön istentiszteletet tart a saját tradíciója szerint. De a hónap első vasárnapján, a kobylisyi gyülekezet négy etnikai csoportja közös istentiszteletet tart, egy közös liturgia alapján, amelyről előzőleg megegyeznek. Az ígértéseket felváltva a koreai, a japán vagy a cseh lelkész tartja. Amikor a koreai lelkész prédikál, a cseh lelkész egy előre elkészített fordítással szolgál a cseh keresztyéneknek.

Az úrvacsora az egyik legfontosabb része ennek az istentiszteletnek. A cseh és a koreai lelkészek együtt vezetik a liturgiát. A különböző etnikumú cso-

portok – minden megkülönböztetés nélkül – együtt veszik körül az úrasztalát, és osztoznak a kenyéren és a boron, ugyanazon hitvallással mint egy test tagjai Krisztusban. Közvetlenül a kenyér és a bor vétele előtt a gyülekezet együtt elmondja az Úr imádságát, egyszerre mindenki a maga nyelvén. Az istentiszteletet áldás zárja. Itt nemcsak elképzelés, hanem valóság: „*Ó, mily szép és mily gyönyörűséges, ha a testvérek egyetértésben élnek!*” (Zsolt 133,1).

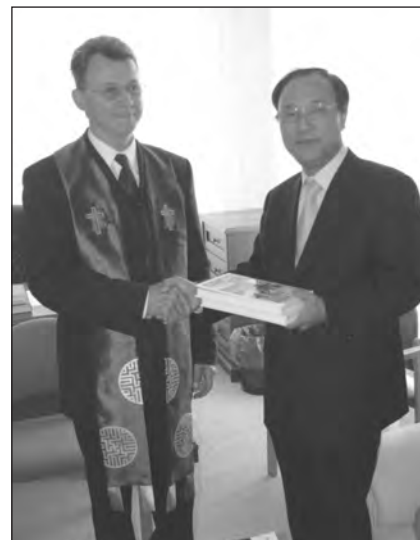
Nyitni mások irányába

A globalizáció és a kivándorlás megváltoztatja a keresztyén ekkleziológiai tájképet, a missziós felelősség átgondolására kényszerít. Lehetőséget nyújt mind a bevándorló, mind pedig a helyi egyházaknak, hogy szolgáljanak, tanuljanak egymástól és eligazítsák egymást. Mindegyik egyház a misszióknak egy multikulturális kontextusában született; tudatosan, multikulturális hitközösségként indultak. Az egyház hivatása, hogy nyitott és befogadó közösségként tanúskodjon Isten uralmáról itt és most, hogy vendégül lássa az idegeneket és szeresse a felebarátot, mint önmagát. Az egyháznak ez a multietnikus (több nemzetiségű) valósága és helyzete lehetőséget nyit a változásra mindkét egyháznak (a bevándorlónak és a helybelinek egyaránt), ami mindkettőnek előnyös, sohasem előnytelen.

A globalizációról való elmélkedés motiválhatja a keresztyén közösségeket a nyitásra mások irányába, a közeledésre a körülöttük levő emberekhez. A hiteles misszió mindig a középről a szélek felé mozdul – onnan, ahol mi vagyunk, oda, ahol a másik ember található. Ezért a máshonnan származó emberek nem akadályok, hanem segítő kövek, amelyek által Isten országát közösen építjük. A bevándorlók vendégek, Isten a házigazda, és mi mindnyájan a Szentlélek meghívottjai vagyunk, hogy Isten missziójában részt vegyünk.

A Koreai Presbiteriánus Egyház és az SZRKE kapcsolata

A koreai egyház a gyors növekedése óta komolyan igyekszik együttműködni a világ egyházaival, tanulva tö-



Erdélyi Géza korábbi püspök a Koreai Presbiteriánus Egyház főtítkárával 2006-ban a komáromi irodában

lük és szolgálva őket. A közeljövőben két jelentős világegyházi konferenciát lát vendégül: az Egyházak Világtanácsának 10. nagygyűlését ebben az évben, illetve az Evangéliumi Világszövetség gyűlését 2014-ben. Reménykedem és imádkozom, hogy a koreai egyház és a világ egyházainak is tanulási alkalmul szolgáljanak ezek a találkozások, ahol kiigazítják az egymás egyházáról és teológiájáról alkotott elfogult képet.

A Koreai Presbiteriánus Egyház (amelyhez tartozom) testvéri kapcsolatot ápol a világ harmincegy egyházával, és ez a kiterjedt kapcsolatrendszer egyre bővül. Remélem, hogy egyházam a közeljövőben hivatalosan is kapcsolatba lép a Szlovákiai Református Keresztyén Egyházzal, így majd hatásosabban dolgozhatunk együtt Isten országának építésén – az alázat és a kölcsönös tisztelet alapján.

2006-ban, amikor a Koreai Presbiteriánus Egyház főtítkára először látogatott a szlovákiai református egyház komáromi központjába, találkozott az akkori püspökkel, Erdélyi Gézával. Megosztották egymással a két egyház közös és általános gondjait. Most is emlékezetemben van, ahogy egymásnak örülve beszélgettek és mutatták be egymásnak egyházaik sajátos történelmét és hagyományát. Remélem, ez a párbeszéd nem szűnik meg, hanem folytatódni fog a jövőben is a mi Urunkban, a Jézus Krisztusban való egységben! Soli Deo gloria!

Park Sung Kon

AMI MEGKERÜLHETETLEN

„...*ha szívetekből meg nem bocsátjátok...*” (Mt 18,35b).

Ha valaki durván, igazságtalanul bánt veled, arra megharagszol. Esetleg vissza is akarod adni a bántást; sőt, meg is teszed. Ez nem jó! Az Úr Jézus erről így tanít egy példázatában: az adós szolga, akinek elengedték az adósságát, nagy örömmel indul haza. Útközben egyik társával találkozik, aki kis összeggel tartozik neki, de ő azonnal nekiesik, és követelni kezdi a pénzt. A szolgatársa azonban nem tud fizetni. Emiatt a másik dühbe

gurul, szinte tombol, és börtönbe veti a kis összeggel tartozót. (Milyen hálátlan!)

A történetekről a király is értesül, s maga elé hivatja korábbi adósát. „*Gonosz szolga, minden adósságodat elengedtem... Nem kellett volna-é néked is könyörölnöd...*” (32a;33a). És alaposan megbünteti a szolgát.

Ha mi nem tudunk egymásnak szívből megbocsátani, a mennyei Atya sem engedi el a mi hatalmas bűn-adósságunkat.

Molnárné Miklós Malvína

Kisvárdai fiatalok szolgáltak Királyhalmecen HÁROM HELYSZÍNEN, HÁROM FORMÁBAN

Február utolsó hétféjén a kisvárdai református gyülekezet ifjúsági csoportja Királyhalmecre érkezett, hogy két nap alatt három különböző alkalmon szolgáljon.

Február 23-án a 3in1 elvezetésű egyházmegyei ifjúsági délutánra került sor, amelyen a központi üzenetet Százvai László kisvárdai ifjúsági lelkész a tékozló fiú története alapján tolmácsolta. A csoportos foglalkozást, az énektanítást, valamint az egymás megismerését segítő kapcsolatépítő játékot követően a mintegy húszfős ificsapat előadta *A legnagyobb ajándék* című zenés darabját. Az ifjúsági délután szép zárása volt a **Bogya-Kis Áron** kisvárdai beosztott lelkész által vezetett *Andante* zenekar koncertje, amelyre már a városból és a környező településekről is szép számban érkeztek, sőt voltak kisvárdaiak is a közönség soraiban. Jó volt hallgatni a modern hangszerelésű, Istent dicsőítő énekeket, de

különösen felemelő volt, amikor a közönség énekelte, énekével lelkesen vallotta: Jézus király.

A zenekar a koncert után hazaindult, de a református ifjúsági csoport tagjai még másnapra, azaz vasárnapra is maradtak, s részt vettek a délelőtti istentiszteleten, amelyen énekeikkel mondták el azt, amit **Bogáti Attila** kisvárdai beosztott lelkész a szószékről hirdetett: „*Ha tehát a Fiú megszabadít titeket, valóban szabadok lesztek*” (Jn 8,36). Szép zárása volt ez a közös hétféjének, amelynek a *Valóban szabadok* összefoglaló címet adták.

Három helyszínen, három formában, három összetételű gyülekezetnek, de mindhárom alkalommal ugyanarról a szabadító Úrról volt szó. A szabadító Istenről hallhattak az egyházmegye fiataljai az ifjúsági délutánon, a város és a környék lakói felekezeti hovatartozástól függetlenül a színvonalas koncerten

Vetélkedő Szádalmáson Hasznos időtöltés

Szádalmáson már hagyományá vált, hogy a református nőszövetség az iskolai szünetekben próbálja a gyerekek szabadidejét hasznosan kitölteni: volt már őszi szünetben teadélután, bibliai történetek hallgatása, téli szünetben filmvetítés.

A tavaszi szünetben a bibliai tudásukat próbáltuk gyarapítani, ezért vetélkedőt szerveztünk február 19-én az érdeklődő gyerekek részére. Mint minden ilyen együttlétet, közös imával és énekléssel kezdtünk, valamint új énekeket tanultunk. Ezt követte idén két igever (Lk 6,31; Péld 8,17) megtanulása. Ezekre az igeversekre épültek a vetélkedő kérdései, amiket előzőleg lelkipásztorunk segítségével alaposan megbeszéltünk a résztvevőkkel. A kérdésekre a válaszokat a gyerekek a Bibliát lapozgatva keresték. A kisebbeknek ki-



csit lassabban ment a lapozgatás, a válasz keresése, de a nagyobbak már nem igényeltek segítséget. A „verseny” kiértékeltük, minden gyermeket oklevéllel és csekély figyelmességgel jutalmaztunk.

Ám ezzel még nem ért véget a délutánunk. Közös csoportos, mozgásos játékokat játszottunk, ami kellő figyelmet, tudást igényelt a gyerekek részéről, mivel a válaszadásnál ismerniük kellett a bibliai történeteket is, mert csak akkor folytathatták a játékot, ha helyesen válaszoltak. Ezeket a játékokat nagyon élvezték a gyerekek.

Perhác Gyöngyi

és a királyhalmeci reformátusság a templomi istentiszteleten. Bizunk benne, hogy az üzenetet sokan nem csupán hallgatták, hanem valóban meghallották; s abban is bizunk, hogy nem utoljára voltak és szolgáltak közöttünk kisvárdai testvéreink.

Molnár István



A Szlovákiai Református Keresztyén Egyház Zsinata a VIII. ciklusa 8. ülésén, amelyre 2013. március 23-án Rimaszombatban került sor, az alábbi határozatokat hozta:

– Elfogadta a három tárgysorozati ponttal kibővített napirendet.

– Tudomásul vette az érintett zsinati képviselők nyilatkozatát a Zsinat ZS-15/2012-es számú határozatához, és a nyilatkozat egészét a ZS-30/2012-es és a ZS-33/2012-es számú határozatban létrehozott eseti bizottság elé terjeszti.

– Megbízta a Zsinati Tanácsot, hogy a Zsinat őszi ülésére az 1/2009-es számú törvény nyomán létrehozott Közalappal kapcsolatosan biztosítsa a Zsinat tagjai és az Egyetemes Egyház illetékes szervei számára 2010-től a szükséges információkat; és tegyen javaslatot a Közalap működtetésének esetleges változtatására.

– Megbízta a jogi bizottságot, hogy a Zsinat őszi ülésére tegyen javaslatot az egyháztagság, az egyházközségi választójogú egyháztagság és az önálló egyháztagság kérdésének jogértelmezésére.

– 2013. április 1-jével hatályba lépteti a díjlevél nyomtatványát. Mindazon lelkészek esetében, akiket a hatálybalépés napját követően választanak meg, az új nyomtatványt kell alkalmazni. A hatálybalépés előtt megválasztott lelképásztorok esetében az esperes 2014. április 30-ig köteles a jelenlegi díjlevelük tartalmát átvezetni a most jóváhagyott nyomtatványra. Amennyiben a megválasztott lelkész nem rendelkezik díjlevellel, 2014. április 30-ig el kell számára készíteni.

– Tudomásul vette a gazdasági bizottságnak a közalapi járulékok befizetésének kérdéskörében hozott értelmezését: „Az egyházközség kétféle bevétellel rendelkezik: gazdasági tevékenységből származó bevétel – amely az adóalapot képezi, és nem gazdasági tevékenységből származó bevétel – amely nem képezi az adóalapot. A gazdasági tevékenységből származó összes bevétel után be kell fizetni a közalapi járulékot.”

– A 3/2007-es számú törvény 9a § (2) bekezdés által szabályozott esetben – mivel maga a törvény is kényszervélelmet állít fel a tisztségről való lemondással kapcsolatosan – a törvényhely gyakorlati alkalmazása érdekében a lemondást elfogadottnak kell tekinteni (vélelmezni). Ennek értelmében amennyiben a lelképásztor lemond a megválasztott lelkési tisztségéről az egyházközségben, lemondása maga után vonja minden olyan magasabb tisztségről való lemondását is, amelynek előfeltétele a megválasztott lelkési tisztség betöltése.

EGYHÁZUNK ZSINATA 8. ÜLÉSÉRŐL

– A heidelbergi káté jubileumi éve alkalmából elfogadta A heidelbergi káté új szlovák fordítását hivatalos fordításként.

– Jóváhagyta, hogy azon szervezetek viselhetik az „egyházi szervezet” megjelölést, amelyek megfelelnek az alábbi kritériumoknak:

„Az egyházon belül létező és működő szervezetek között két kategóriát lehet megkülönböztetni:

(A) egyházközségi, egyházmegyei és egyetemes egyházi alapítású szervezetek;

(B) olyan, nem az előző kategóriába tartozó, jogi személyek által alapított vagy önszerveződött szervezetek, amelyek tevékenysége az egész egyházra kiterjed.

Az (A) kategóriába tartozó (egyházközség, egyházmegye vagy az Egyetemes Egyház által alapított) szervezet csak abban az esetben minősül egyházi szervezetnek, ha teljesíti a következő kritériumokat:

1. Valamely önálló egyházi testület (egyházközség, egyházmegye, Egyetemes Egyház) által alapított;

2. igazgatótanácsát az alapító választja, s az általa megszabott feltételek szerint vissza is hívhatja;

3. tevékenysége legyen összhangban az egyház hatályos jogrendjével és deklarált céljaival;

4. a szervezet működése javára van az egyháznak;

5. a működéséről szóló éves jelentést és zárszámadást az alapító fogadja el.”

A (B) kategóriába tartozó szervezet csak abban az esetben minősül egyházi szervezetnek, ha létezését elfogadta, illetve működését évente jóváhagyja az Egyetemes Egyház illetékes szerve.

A Kálvinista Szemlében csak azokat a szervezeteket lehet feltüntetni az adó két százalékát fogadó szervezetek között, amelyek elnyerték az „egyházi szervezet” minősítést.

A Zsinat kötelezi a Zsinati Irodát, hogy az egyházi szervezetek listájáról nyilván tartást vezessen.

– Egyetértett Rákos Loránt zsinati tanácsos azon indítványával, hogy az egyházközségek jogállásáról és társulásáról szóló 4/2011-es számú törvény 33. §-a legyen hatályon kívül helyezve.

– Elfogadta a Magyar Református Egyház alkotmányának módosítását.

– A számvevő bizottságba Hangácsi Mihály megüresedett helyére Szaniszló Sándort választotta meg.

– Fazekas László püspöknek a lelkési szolgálati időre vonatkozó alkotmány-

módosító javaslatát elnapolta a májusi ülésre, és felkéri a jogi bizottságot: vizsgálja meg, hogy a javasolt alkotmány módosítás milyen következményekkel jár és szükséges-e hozzá más törvényt is módosítani.

– Első és második olvasatban is jóváhagyta a Közalapról szóló 1/2009-es számú törvény, illetve az egyházközségek jogállásáról és társulásáról szóló 4/2011-es számú törvény módosítását (a törvényt módosítások jelen számunk mellékletét képezik – a szerk. megj.).

– A Szlovákiai Református Keresztyén Egyház Zsinata partner kíván lenni abban, hogy a Kulturális Minisztérium releváns információkkal rendelkezzen az egyház vagyonáról, a visszakapott és vissza nem kapott vagyon mennyiségéről és állapotáról, valamint az állami hozzájárulás arányáról az egyház működési költségeiben; ennek érdekében a megfelelő feltételek kialakítása mellett kész az adatgyűjtésben együttműködni. A releváns információk meghatározásához az egyházak és a minisztérium közti további tárgyalás szükséges.

– A Szlovákiai Református Keresztyén Egyház Zsinata köszönetet mond dr. Molnár János docensnek, a Selye János Egyetem Református Teológiai Kara leköszönt dékánjának az egyházunk lelkész-képzése ügyében kifejtett sokéves szolgálataért, és elismerését fejezi ki a hazai református teológusképzés egyetemi szintű akkreditációja ügyében végzett munkájáért.

– A Szlovákiai Református Keresztyén Egyház Zsinata, tudomásul véve a Selye János Egyetem Református Teológiai Kara dékánválasztásának eredményét, szeretettel köszönti dr. Lévai Attila megválasztott dékánt. Munkájára és szolgálatára, egyházunk teológusképzésének egyetemi irányítására Isten áldását kívánja.

Állásfoglalás támogatása

A Zsinati Elnökség a 2013. február 25-én megtartott elektronikus ülésén ZSE-27-2013-as számú határozatában támogatta A Szlovákiai Történelemtanárok Társulása által 2013. február 8-án jóváhagyott állásfoglalást, melynek lényege: zavart keltő a Szlovák Köztársaság Oktatási Minisztériuma néhány intézkedése az alapiskolai történelemoktatás kapcsán. A heti óraszámot egy órára csökkentették, s a magyar tannyelvű iskolákba a szlovák történelemtankönyvek magyar fordítását juttatják el, melyek egyáltalán nem felelnek meg a célnak.

Adónkkal a református háttérű szervezeteket erősítsük!

Előző számunkban részletesen ismertettük az adónk két százalékaival történő támogatással kapcsolatos tudnivalókat, s kértük mind a természetes, mind a jogi személyeket, hogy befizetett adójuk két százalékaival az egyházunkhoz kötődő szervezetek valamelyikét támogassák. Ugyanezzel a kéréssel fordulunk most újra azon természetes személyekhez, akik az adóelőlegüket a munkáltatójukkal számoltatták el. Felajánlási nyilatkozatukat és a befizetett adójukról a munkaadójuk által kiállított igazolást (az űrlapok márciusi számmunk mellékletét képezték) **2013. április 30-ig** kell eljuttatniuk a lakhelyük szerint illetékes adóhivatalba.

Tisztelettel kérjük, hogy viselkedjen öntudatos polgárként és egyháztagnaként, ne hagyja elúszni a törvények által tálcán kínált lehetőséget, tegyen jót és adója két százalékaival az egyházunkhoz kötődő szervezetek valamelyikét támogassa!

A református háttérű szervezetek

Az idei évre regisztrált református háttérű szervezetek adatai, mégpedig regisztrációjuk sorrendjében:

Élő Víz – Živá voda

Cím: Jókaiho 34, 945 01 Komárom (Komárom). Jogi forma: neinvestičný fond (nem beruházási alap). IČO: 36096415.

Koinonia

Cím: Kostolný rad 13, 077 01 Kráľovský Chlmec (Királyhelmece). Jogi forma: neinvestičný fond (nem beruházási alap). IČO: 31256384.

Bodor István

Cím: Hlavné námestie 16, 979 01 Rimavská Sobota (Rimaszombat). Jogi forma: neinvestičný fond (nem beruházási alap). IČO: 37954083.

Dobry Pastier Pribenik – Jó Pásztor Perbenyik

Cím: Kostolná 216/3, 076 51 Pribenik (Perbenyik). Jogi forma: nezisková organizácia (nonprofit szervezet). IČO: 35581051.

Ézer

Cím: 049 12 Gemerská Hôrka (Gömörhorka) 249. Jogi forma: nezisková organizácia (nonprofit szervezet). IČO: 45737363.

Chanava, Diakonické centrum reformovanej cirkvi – Hanva, A református egyház diakóniai központja

Cím: 980 44 Chanava (Hanva) 271. Jogi forma: nezisková organizácia (nonprofit szervezet). IČO: 45023328.

Dobry Pastier – Jó Pásztor

Cím: Štermenská 585, 925 23 Jelka (Jelka). Jogi forma: nezisková organizácia (nonprofit szervezet). IČO: 36084115.

Paulos

Cím: 049 43 Jablonov nad Turňou (Szádalmás) 110. Jogi forma: nezisková organizácia (nonprofit szervezet). IČO: 35581875.

Agapé

Cím: 049 43 Hrušov (Körtvélyes) 112. Jogi forma: nezisková organizácia (nonprofit szervezet). IČO: 35583029.

Timoteus

Cím: Jókaiho 34, 945 01 Komárom (Komárom). Jogi forma: nezisková organizácia (nonprofit szervezet). IČO: 37970836.

Simeon

Cím: 935 65 Veľké Ludince (Nagyölvéd) 212. Jogi forma: nezisková organizácia (nonprofit szervezet). IČO: 45737231.

RE-MI-DIA – Reformovaná misia a diakonia

Cím: Nám. sv. Cyrila a Metoda 51, 078 01 Sečovce. Jogi forma: nezisková organizácia (nonprofit szervezet). IČO: 35581620.

Diakonia Reformata

Cím: Jókaiho 34, 945 01 Komárom (Komárom). Jogi forma: nezisková organizácia (nonprofit szervezet). IČO: 42052343.

Ženský spolok pri Reformovanej kresťanskej cirkvi v Komárne – Komáromi Református Nőegylet

Cím: Jókaiho 34, 945 01 Komárom (Komárom). Jogi forma: občianske združenie (polgári társulás). IČO: 37862189.

Emmaus

Cím: Jamová 611/4, 925 23 Jelka (Jelka). Jogi forma: občianske združenie (polgári társulás). IČO: 42156360.

Občianske združenie Jerikó – Jerikó Polgári Társulás

Cím: 930 02 Orechová Potôň (Diósförgepatony) 289. Jogi forma: občianske združenie (polgári társulás). IČO: 42156696.

Firez – Duna Menté

Cím: Pevnostný rad 22, 945 01 Komárom (Komárom). Jogi forma: občianske združenie (polgári társulás). IČO: 42203546.

Reformovaná záchranná misia – Református Mentőmisszió

Cím: 930 14 Mad 104. Jogi forma: občianske združenie (polgári társulás). IČO: 36078158.

Rodičovské združenie Reformovaného cirkevného gymnázia v Rimavskej Sobote – A Rimaszombati Református Egyházi Gimnázium Szülői Munkaközössége

Cím: Daxnerova 42, 979 01 Rimavská Sobota (Rimaszombat). Jogi forma: občianske združenie (polgári társulás). IČO: 37949071.

Zväz reformovanej kresťanskej mládeže v Moldavskej nížine – Bódva-völgyi Református Ifjúsági Szövetség

Cím: Hlavná 47, 045 01 Moldava nad Bodvou (Szepszi). Jogi forma: občianske združenie (polgári társulás).

IČO: 35556722.

Združenie maďarských rodičov na Slovensku, Základná škola Reformovanej cirkvi s vyučovacím jazykom maďarským, Rožňava – A Rozsnyói Református Egyházi Alapiskola Szülői Munkaközössége

Cím: Koszmonautov 2, 048 01 Rožňava (Rozsnyó). Jogi forma: občianske združenie (polgári társulás). IČO: 35626356 206.

Občianske združenie Fénysugár – Fénysugár Polgári Társulás

Cím: Maurerova 11, 040 22 Košice (Kassa). Jogi forma: občianske združenie (polgári társulás). IČO: 35559691.

Združenie maďarských rodičov na Slovensku pri Reformovanej základnej škole cirkevnej, Dolný Štál – Az Alistáli Református Egyházi Alapiskola Szülői Munkaközössége

Cím: 930 10 Dolný Štál (Alistál) 85. Jogi forma: občianske združenie (polgári társulás). IČO: 35626356 341.

Združenie maďarských rodičov na Slovensku, Cirkevné gymnázium s vyučovacím jazykom maďarským, Levice – A Lévai Magyar Tanítási Nyelvű Egyházi Gimnázium Szülői Munkaközössége

Cím: Sv. Michala 38, 934 01 Levice (Léva). Jogi forma: občianske združenie (polgári társulás). IČO: 35626356 240.

Združenie maďarských rodičov na Slovensku pri Cirkevnej základnej škole reformovanej cirkvi s vyučovacím jazykom maďarským, Vojany – A Vajáni Református Egyházi Alapiskola Szülői Munkaközössége

Cím: Elektrárenská 50, 076 72 Vojany (Vaján). Jogi forma: občianske združenie (polgári társulás). IČO: 35626356 160.

Kálvin

Cím: nám. Jána Kalvína 2/A, 929 01 Dunajská Streda (Dunaszerdahely). Jogi forma: občianske združenie (polgári társulás). IČO: 45010340.

REFKULCSOD

Cím: 930 07 Klúčovce (Kulesod) 50. Jogi forma: občianske združenie (polgári társulás). IČO: 42291348.

Paraklétos

Cím: 076 52 Strážne (Örös) 50. Jogi forma: občianske združenie (polgári társulás). IČO: 35557524.

Záujmové združenie Gábora Lónyayho – Lónyay Gábor Egyesület

Cím: 076 74 Drahňov (Deregyő) 216. Jogi forma: občianske združenie (polgári társulás). IČO: 31256732.

Készítette: –akb–

NEMZETKÖZI IMAHÉT A KERESZTYÉNEK EGYSÉGÉÉRT

Mindenkihez az anyanyelvén szólt az ige a zselízi börtönben

2013. január 20-án a zselízi büntetés-végrehajtási intézet kápolnájában fogvatartottak és lelkigondozók együtt imádkoztak a keresztyének egységéért.

Az egyházak képviselői harmadik alkalommal tartottak ökumenikus istentiszteletet a nemzetközi imahéten. **Rastislav Firmant** görög katolikus börtönlelkész hirdette az igét a *Lk 24, 13–35* alapján. **Ján Čermák** oroszka evangélikus lelkész vezetésével dicsőítő énekeket énekeltek a jelenlévők, **Antala Éva** nagyölvedi református lelkész magyar nyelven hirdette Isten igéjét, **Kuczay Lajos** garammikolai református lelkész pedig – szintén magyarul – imádságban kérte az Úr áldását, és hálát adott az elmúlt időszakban végzett szolgálatokért, a felekezetek összefogásáért – még a börtönfalak mögött is. Az istentisztelet kötetlen beszélgetés követte, minden fogvatartott a saját felekezete és anyanyelve szerinti kis csoportokban továbbgondolhatta az igét, választ találhatott az őt érintő kérdésekre.

Ezek az alkalmak élő példái a hívő közösség egységének: amikor a Jézus Krisztusba vetett hit a fontos, ott valóban egyik lehetünk a könyörgésekben, bármilyen felekezethez tartozunk, bármilyen nyelven is beszélünk.

Antala Éva

A másságban is sok a hasonlóság Hontfüzesgyarmaton

A januári ökumenikus imahét keretében öt találkozási kerület sor a hontfüzesgyarmati gyülekezet közösségi termében, ahol vendégül láttuk a római katolikus és az evangélikus gyülekezet lelképásztorait és tagjait. A kis közösség – különbözőségeket (felekezeti hovatartozás, nyelv, szokás, dogma) félretéve – egy tudott lenni Krisztusban. Az áhítatok után szeretetvendégségre került sor, amelyeken kiderült: más-más felekezethez tartozunk ugyan, de mégis sok hasonlóság van bennünk.

Többek közt elhangzott, hogy a hívők közössége egy nagy család. Sajnos sok esetben ezt a nagy családot is az jellemzi, ami a mai családok többségét: széthúzás, saját igazunk érvényesítése, egymás hibáinak keresése és felhánytorgatása, a szeretet hiánya stb. Az ökumenikus alkalmak viszont jó lehetőséget nyújtanak arra, hogy azt keressük egymásban, ami összeköt, hogy így legyen bennünk teljes a



mi Urunk öröme. „...ugyanaz a szeretet legyen bennetek, egyet akarva ugyanarra törekedjete” (*Fil 2,2b*). A napi témák közül hangsúlyt kapott a szolidaritás is, azaz az együttérző, segítő, összetartó és támogató magatartás.

Felvetődött a kérdés, hogy kikkel tudunk igazán együttérezni? Nem úgy van-e, hogy az ismeretleneket szeretjük, de a nagyapával, akivel egy házban lakunk, nehéz kijönni, megérteni meg egyáltalán nem lehet? Isten Szentlelke ajándékozzon meg bennünket a „szerelem nyelvével”. Ez az a nyelv, amely legyőz minden akadályt, melyek egymástól elválasztanak bennünket. Ahol pedig a szeretet nyelvét beszéljük az emberek, ott nagy dolgok történhetnek.

–csm–

Két felekezet és két nemzetiség közös szolgálata Újlóton

2013. január 25-én Újlót lakói bizonyosságát adták a zsolttáros szavainak: „Ó, mily szép és mily gyönyörűséges, ha a testvérek egyetértésben élnek!” (*Zsolt 133,1*). Együtt tudtuk dicsőíteni az Urat felekezetre és nemzetiségre való tekintet nélkül. A református templom harangja a magyar gyülekezet tagjain kívül hívogatta a többségben levő szlovák katolikus testvéreinket is, hogy együtt imádkozzunk a Krisztus-hívők egységéért.

Sándor Veronika lelképásztor a páli köszöntés és a fohász után örömmel köszöntötte az egybegyűlteket, köztük **Dušan Argalaš** esperesplébánost, aki a *Lk 24,13–25* alapján hirdette Isten igéjét. Kiemelte, hogy amiként télen elolvad a jég, úgy kell felváltania a szívünkben a meleg szeretetnek azt a hideg merevséget, ami elválaszt egymástól. Bizonyágtételt tett a szeretetről, amit maga Isten kíván tőlünk. Újlót viszonylatában ez azt jelenti, hogy a szeretetnek a két felekezet és két nemzetiség között kell megmutatkoznia.



Ezen ökumenikus szolgálatot még meghittebbé tette, hogy mindkét felekezet saját anyanyelvén énekszóban is dicsőítette a gondviselő Urat. A római katolikus gyermekek három énekkel is készültek (köztük egy latin énekkel), valamint anyanyelvükön hitvallást tettek arról, hogy Isten szeretet.

Sándor Veronika

Rozsnyón már hagyomány a különböző felekezetek találkozója

Hagyománnyá vált már Rozsnyón is, hogy a három történelmi egyház keresztyénei egymás templomában együtt imádkoznak a Krisztus-követők egységéért. Január 22-én a római katolikus székesegyházban **Marek Hrivnák** evangélikus segédlelkész igehirdetésében az *Ez 37,1–14* alapján rámutatott: emberi szemmel nézve a tetemek megéledése lehetetlen, de ha az Úr a Lelkét adja beljünk, akkor igenis lehetséges! **Buza-Bodnár Aranka** református lelképásztor a *Zsid 13,12–16* igeszakaszt magyarázta. Kifejtette, hogy nekünk mennyei állampolgárságunk van, mi egyedül Istenéi vagyunk. Megismertük a kereszti titkát, ezért lehet hálaadás minden egyes napunk.

Január 23-án a református templomban **Viliam Solárik** evangélikus lelképásztor a *2Kor 3,17–18* versei alapján hangsúlyozta, hogy az Úrtól kapott szabadságban dicsőíthetjük Őt, s az egység főképp a szeretetben legyen nyilvánvalóvá. **Zsóka János** római katolikus káplán a samáriai asszony példája kapcsán (*Jn 4*) elmélkedett, s felmerültek a kérdések, hogy képesek vagyunk-e befogadni a hozzánk közeledő Jézust és elhisszük-e, hogy a nehézségek is kegyelemmé válhatnak.

Január 24-én az evangélikus templomban **Patrik Masár** római katolikus káplán a születésétől fogva vak (*Jn 9*) gyógyulása kapcsán elmondta, hogy az Úr kinyitja a mi szemünket is, hogy megláthassuk az ő nagy csodatételeit. **Buza Zsolt** református lelképásztor igehirdetése méltó befejezése volt az imahétnek, aki a 65. zsolttáros verseivel buzdított és Isten iránti hálára indított bennünket.

Mixtaj Johanna

Szülői teológusok jártak Komáromban

KIVÁLÓ ISMERKEDÉSI LEHETŐSÉG

Januárban egy tizenkilenc személyből álló koreai csoport (tizenhat teológus és három tanár) érkezett Európába abból a célból, hogy ismerkedjen a kontinens egyháztörténetével és missziós munkájával. A csapat január 10-én Prágából Komáromba érkezett, ahol este **Park Sung Kon** tartott számukra előadást a szlovákiai református egyház helyzetéről és missziójáról.

Másnap **Molnár László** könyvtáros megmutatta nekik a teológia könyvtárát (a vendégek a koreai egyház történetéről szóló könyvet ajándékoztak a könyvtárnak), **Fazekas László** püspök pedig megismertette őket a Szlovákiai Református Keresztény Egyház és a komáromi templom történetével. A Selye János Egyetem

Református Teológiai Karát **Molnár János** dékán mutatta be. Ezt követően a koreai diákok és a komáromi teológusok számára beszélgetésre nyílt lehetőség. A csoport Magyarországon, majd pedig Franciaországban folytatta ismerkedését az európai egyházakkal.

Park Sung Kon



Az Ammí Europe 2013 csoport Hetényen Örömet hoztak Krisztusban

Az Ammí missziós csoport Dél-Koreából, a szülői Dongán gyülekezetből érkezett Európába. Az egyház-község (vasárnapi istentiszteletein hozzávetőlegesen hétezeren vesznek részt, közülük háromezer a fiatal, egyetemista) széles körű missziói tevékenységet folytat a világ több részén.

A csoport tagjai február elején csehországi és szlovákiai gyülekezeteket látogattak meg, így 11-én Hetényre érkeztek. Már az ismerkedés első perceiben kiderült, hogy a Jézus Krisztusba vetett hit által Isten Szentlelke csodálatos közösséget alakított ki közöttünk. Mindenkit magával ragadott az a közvetlenség, öröm és lelkesedés, amit a dél-koreai fiatalok és lelkesi vezetőjük sugározottak.

A délelőtti programja a Tarczy Lajos Alapiskolában zajlott, ahol hatvannégy református hittanos gyermek tanul. A dél-koreai fiatalok köszöntésére a hittanosokból álló gyermekkórus és az országos énekverseny aranysávos díjazottjai énekeltek, akiket **Palcsóné Écsi Gyön-**



gyi lelkipásztor tanított be, majd **Park Sung Kon** komáromi missziós lelkipásztor segítségével a vendégek mutatkoztak be. Ismertették, hogy honnan érkeztek, és bizonyoságot tettek arról, hogy ők is Jézus Krisztus követői. Rendkívül szép és kedves előadásukat koreai népdalokkal, gyermekjátékkal és még táncsal is színesítették (amire a hetényi gyermekeket is megtanították), majd bekapcsolódtak az egyik hittanos órába is. A gyermekek a csoport egyik tagja által készített igés képeket kaptak ajándékba.



Délután a vendégek esztergomi kiránduláson vettek részt, majd este a zsúfolásig megtelt gyülekezeti házban rövid áhítat és közös éneklés után a gyülekezet tagjai ismerkedhettek vendégeinkkel, akik bizonyoságtétellel és műsorral, valamint a gyülekezetük bemutatásával szolgáltak. A hetényi gyermekek közben koreaiul is megtanultak egy éneket, amit előadtak az alkalmon. Az esti együttlét szeretetvendégséggel zárult, ahol elkészítettünk egy jellegzetes koreai ételt, amit mindenki megköstölhatott.

Palcsó Attila

Farsangi iskolából ALISTÁLBAN

„Mindennek rendelt ideje van” (Péld 3,1a) – ezekkel, a szavakkal nyitotta meg 2013. február 2-án **Édes Enikő** igazgató az alistáli református iskola százhusz fős vendégsereg részvételével megtartott bálját. Az est szép alkalma volt a nyitó tánc, melyet a növendékek **Csizmadia Zoltánné** vezetésével adtak elő. Vacsora után pedig az **Oros Márta** zenetanárnő által vezetett iskolai zenekar lépett a színpadra, és fergeteges sikert aratott.

A rendezvény többnemzedékes alkalom volt: az öregek beszélgettek, a fiatalok táncoltak, a kicsik szaladgáltak, de a főszerepet az iskola tanulói játszották: önfeledten táncoltak, örültek, boldogok voltak – öröm volt látni!

Farkas Éva

EMLÉKTÁBLA-AVATÁS az oldalfalvai templomban

Az oldalfalvai templomban február 24-én ünnepi istentisztelet keretében két emléktábla megáldására került sor. Az egyik emléktáblát – amely a II. világháború áldozatainak állít emléket – néhai Lehotay János lelkipásztor idején, 1977-ben Pecsők László akkori gondnok állíttatta a helybeli temetőben. Sajnos azonban vandál kezek ezt a márványtáblát annyira megrongálták, hogy felő volt: darabjaira törve az enyészet martalékává válik. Ám ügyes kezek – **Bódi István** jelenlegi gondnok vezetésével – olyan tökéletesen restaurálták, hogy szinte észre sem venni, mely viszontagságon ment át.



A másik emléktáblát egy oldalfalvai születésű, Budapesten élő asszonytestvérünk adományozta azok emlékezetére, akiknek a szíve nem nyugodhat szülőfalu-juk temetőjében (ugyanis 1947-ben Oldalfalváról több családot Csehországba és Magyarországra telepítettek). **Tóth László** lelkipásztor a *Zsolt 90,15* és a *Zsid 10, 33–35* alapján elmondott igehirdetésében utalt a háborúban elesettek és a kitelepítettek szomorú sorsára, és reményét fejezte ki, hogy hasonló események soha többé nem következhetnek be.

Tóth László

Rendkívüli zsinati ülés Rimaszombatban

(Befejezés az 1. oldalról)

latot a Közalap működtetésének esetleges megváltoztatására. A képviselők 2013. április 1-jével hatályba léptetik a lelkeszi díjlevél nyomtatványait, elfogadták A heidelbergi káté új szlovák fordítását hivatalos fordításként, és meghatározták a-



zon kritériumokat, amelyeknek az egyházi szervezeteknek meg kell felelniük.

A Zsinat több helyen módosította a Magyar Református Egyház alkotmányát; két olvasatban jóváhagyta a Közalapról szóló 1/2009-es számú törvényt, illetve az egyházközségek jogállásáról és társulásáról szóló 4/2011-es számú törvény módosítását (utóbbiból törölte a címzetes anyaegyházközségre vonatkozó paragrafust), és a 3/2007-es számú törvényt úgy értelmezte, hogy a lelkeszi állásról való lemondás maga után vonja a magasabb választott tisztség elvesztését is. A számvevő bizottságban megüresedett helyre **Szaniszló Sándor** abaúj-tornai egyházmegyei gondnokot választotta meg.

Elnapolta a májusi ülésre Fazekas László püspök azon alkotmánymódosító javaslatát, amely a lelkeszi szolgálati időnek a 70. életév betöltéséig való maximalizálására vonatkozik, és felkéri a jogi bizottságot: vizsgálja meg, hogy a javasolt alkotmánymódosítással összefüggésben szükséges-e más törvényt is módosítani. Mivel a Kulturális Minisztérium az egyházak finanszírozása okán érdeklődik az egyházak vagyona iránt, a Zsinat kinyilvánította: partnere kíván lenni a releváns információk megadásában, miközben fontosnak tartja még tárgyalások folytatását a minisztériummal.

A zsinati képviselők végezetül két gesztusértékű határozatot is elfogadtak: köszönetet mondtak Molnár János dékánnak a lelkeszképzésben kifejtett szolgálatáért, és Isten áldását kérték az SJE RTK új dékánja, Lévai Attila életére.

–akb–

Szeretethíd – Önkéntes napok

A Magyar Református Szeretetszolgálat 2009 óta szervezi meg nagyszabású figyelemfelkeltő programját, idén az önkéntes napok május 24-én és 25-én valósulnak meg.

Kik jelentkezhetnek rá? Vallási hovatartozástól függetlenül minden tenni akaró ember – mind egyénileg, mind pedig csoportosan. Sőt, arra is van lehetőség, hogy ki-ki egy általa fontosnak tartott feladat elvégzésére regisztráljon és ahhoz keresen önkénteseket.

Egyházunkban az önkéntes napok programját a Szlovákiai Református Keresztyén Egyház Diakóniai Központjának munkatársa, Lengyel Zoltán koordinálja. Kérjük, hogy aki részt kíván venni az önkéntes napokon, jelezze neki is a szándékát (elérhetősége a program honlapján), hogy átlátható legyen, kik vesznek részt a munkákban; a felmerülő kérdésekkel is a koordinátort keressék.



További részletek a szeretethid.jobbadni.hu oldalon találhatóak.

A III. Czeglédi Péter Napok programja

Egyházmegyei bibliaismereti vetélkedő

Időpont: április 27., (szombat)
Helyszín: Zseliz

Barsi egyházmegyei nap

Időpont: május 1., 10.00–20.00
Helyszín: Hontfűzesgyarmat, református templom és kultúrház

Az egész napos alkalom elsődleges célja az egyházmegye gyülekezeti hitéletének és összetartozásának erősítése. A Krisztusban kapott küldetés sokszínű bemutatását hirdeti az összes program, amelyek közt szerepel: az egyházmegye gyülekezeteinek bemutatása képekben; kiállítás magyar népviseleti ruhákból, kézimunkákból, úrasztali terítőkből és szószéki díszítésekből; gyülekezetek megmérettetése rétes és barsi ételkülönlegességek készítéséből; beszélgetés hitről, családról, hivatásról; pályázat (melyre az

IKrón 16,23–27 alapján lehet rajzot vagy irodalmi alkotást küldeni). Bemutatkoznak a régió magyar iskolái és kézművesek. A nyitó istentiszteleten közösen lépnek fel az egyházmegye gyülekezeti kórusai és lelkipásztorai.

Koncert és kiállítás

Időpont: május 4. (szombat), 17.00
Helyszín: Sáró, református templom

Konfirmáció

Időpont: május 5. (vasárnap), 10.00
Helyszín: Léva, református templom

A Magyar Református Értelmiségi Kör (Marék) alakuló ülése

Időpont: május 4. (szombat), 10.00
Időpont: Hanva, kultúrház

Koncert

Időpont: május 5. (vasárnap), 15.00

KASSA-ÉRT

A Szlovákiai Református Keresztyén Egyház – közös szervezésben a magyarországi Tiszáninneni Református Egyházkerülettel – 2013. június 14-e és 16-a közt KASSA-ÉRT Északi Református Találkozót kíván megvalósítani. A programja minden kedves érdeklődő számára nyitott, a szervezők az egész Kárpát-medencéből várnak résztvevőket. Az előzetes becslések szerint 1500-2000 résztvevővel lehet számolni. A találkozóra a kassa-ert@reformata.sk címen lehet jelentkezni, illetve innen lehet várni a felmerült kérdésekre adott válaszokat.

Helyszín: Ipolypásztó, református templom

A nemzeti összetartozás napja – A magyarság-ÉRT

Időpont: június 2. (vasárnap), 14.00
Helyszín: Léva

Kontrasztkiállítás. A tavalyi dunaszerdahelyi sikeren felbuzdulva a Femít polgári társulás Rimaszombatba is elvitte a Kontrasztkiállítást. Február 11-én a Református Tudományos Gyűjtemények épületében nyílt meg a családokra fókuszáló multimediális kiállítás, amely a Daxner u. 36. alatt július 31-ig tekinthető meg, mégpedig hétfőtől szombatig 9 és 17 óra között.

Egyházelnöki beiktatás. Március 3-án a düsseldorfi Johanneskirchében került sor a Rajnai Protestáns Egyház új lelkesítő elnöke, Manfred Rekowski beiktatására [Nikolaus Schneider korábbi elnök

Jubileum

Örömmel és Isten iránti hálával ünnepelt a komáromi református gyülekezet 2012. december 16-án: **Csepő Bálint mérnök** Isten kegyelméből december 3-án betöltötte 80. életévét. Az istentisztelet végén a gyülekezet lelkipásztora, **Fazekas László** püspök a *4Móz 6,24–26* alapján Isten gazdag áldását kérte a gondnok életére, az egyházközség nevében megköszönte eddigi hűséges szolgálatát, majd a gyülekezet ajándékként névre szóló bőrkötéses Bibliát és zsolnárt adott át a 71. zsolnárból vett igével.



Farkas Gáspár gondnok az *1Sám 7, 12* szavaival – „Mindaddig megsegített bennünket az Úr!” – köszöntötte az ünnepeltet, aki 1948-ban került Komáromba mint tanonc, és azonnal bekapcsolódott a református ifjúsági életbe mint diakónus. Később presbiterként tagja volt az egyházmegye fegyelmi bizottságának is. 1995-től volt a gyülekezet gondnoka és könyvtárosa. 1995 és 2001 között zsinati képviselőként és az ellenőrző bizottság elnökeként tevékenykedett. Az összes közösségi és gyülekezeti munkában részt vesz, a gyülekezet aktív és megbízható tagja, hűen a presbiteri esküjéhez.

Végül a gyülekezet énekkara és a nőegylet tagjai köszöntötték a jubilánst, és a gyülekezet elénekelte a 90. zsolnárt utolsó versét.

Farkas Gáspár

betöltötte 65. életévét, ám továbbra is marad a Németországi Evangélikus Egyház (EKD) elnöke]. Az ünnepi alkalom – melyen Fazekas László püspök is részt vett – egy háromnapos konferencia indította Frankfurtban, amelynek témája A heidelbergi káté és mai alkalmazása és hasznossága volt.

Igazgatótanácsi ülés. Az egyházzenei osztály igazgatótanácsa március 9-én Rimaszombatban tartotta meg rendes tavaszi ülését, amelyen elfogadta az osztály zárszámadását és költségvetését, a 2012-es év beszámolóját és a 2013-as év tervét. Az igazgatótanács tagjai: Édes Árpád – elnök, Balla Sarolta, Oros Márta és Szarvas Erzsébet. Az ülésen rajtuk kívül részt vett Süll Kinga egyházzenei igazgató és Bodnár Noémi egyházzenei asszisztens.

Generális Konvent. Március 11-én és 12-én Mályiban, a tiszánineni egyházkerület üdülőjében került sor az elnökség ülésére, amelyen egyházunkat Porubán Ferenc főgondnokhelyettes és Fazekas László püspök képviselte. A tanácskozáson szó volt a zsinat júniusra esedékes összehívásáról, A heidelbergi káté ötnyelvű díszkiadásáról, a református egység 5. évfordulójának megünnepléséről, a Kárpát-medencei Közoktatási Alap 2012. évi gyűjtéséről, a Parókiális Könyvtár kiadványairól, a Kassa-ÉRT szervezéséről és egyéb aktuális ügyekről.

Régi-új elnökség. Március 18-án Pozsonyban került sor a Szlovákiai Egyházak Ökumenikus Tanácsa tisztújító közgyűlésére, amelyen egyházunk képviselőjében Fazekas László püspök és Molnár Árpád püspöki titkár vett részt. Újabb két évre elnöknek Miloš Klátikot, a Szlovákiai Evangélikus Egyház egyetemes püspökét, alelnöknek pedig Fazekas Lászlót, egyházunk püspökét választották meg. Két előadás is elhangzott a tanácskozáson: Igor Kišš nyugalmazott evangélikus

Új dékán az SJE RTK-n

Mivel **Molnár János** dékán mandátuma lejárt, a Selye János Egyetem Református Teológiai Karán február 26-án a szenátus előbb meghallgatta az egyetlen dékánjelöltet, **Lévai Attila** dékánhelyettest, majd titkos szavazással megválasztotta őt e felelős tisztségbe. Kinevezése március 1-től van érvényben.

Február 28-án a teológiai karon **Pál-völgyi Ferenc**, a budapesti Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskola tanára, megvédte *A vallás- és erkölcs-pedagógia új perspektívái* című nagydoktori értekezését. Diplomája átadására a kar június 23-ai promócióján kerül sor.

teológiai tanár és Ján Šafin, az eperjesi Pravosláv Teológiai Fakultás dékánja Cirill és Metód jövetele 1150. évfordulója kapcsán érkezett.

Lelkészbeiktatás. Március 24-én Kulcsodon megtörtént a gyülekezet 2011-ben megválasztott lelkipásztorának, Szuhay Györgynek a beiktatása. Az igehirdetés szolgálatát egyházunk püspöke, a beiktatását Szabó András, a pozsonyi egyházmegye esperese végezte.

Visszhang. Egyházunk Diakóniai Központja és az egyházzenei osztály április 21-én az egészségükben akadályozottak számára a hetényi gyülekezetben szervezett zenés napot.

A Pátria rádió református műsorai:

Április 14-én 8.05-kor a Világosság című egyházi műsor református adásában a tisztátalan lelkek Jézus általi kiűzéséről szól a hallgatókhoz Rácz Elemér marcelházai lelkipásztor.

Április 28-án 8.05-kor a Világosságban Simon Ilona gútai lelkipásztor a betegek Jézus általi meggyógyításával foglalkozik igehirdetésében.

Május 12-én 8.05-kor Nátek Sándor érsekújvári lelkipásztor egy leprás meggyógyítását hozza közelebb a hallgatókhoz.

A Világosság másnapi (hétfői) ismétlésének kezdési időpontja: 11.05.

(A műsor a közvetítést követő naptól meghallgatható a Sola rádió honlapján is: <http://refradio.eu/radio/sola/>)

Szerkesztő-műsorvezető: Iski Ibolya

KÁLVINISTA SZEMLE

A Szlovákiai Református Keresztény Egyház hivatalos lapja. A kiadó címe:

Jókai u. 34., 945 01 Komárno.

Cégbejegyzési szám: 00179191

Megjelenik havonta.

Főszerkesztő: Fazekas László

Szerkesztő: A. Kis Béla

Titkár és lapterjesztő: Kis Lucia

Előfizethető a református lelkesítő hivatalokban és a szerkesztőség

címén.

Előfizetési díj: egy évre 4,20 euró.

A lapterjesztést a szerkesztőség végzi:

930 10 Dolný Štál (Alistál) 386.

E-mail: akisbela@ba.telecom.sk

Telefon: 031/55 90 141 (egyben fax

és üzenetrögzítő is)

A kéziratokat nem őrizzük meg, nem

küldjük vissza, rövidítésük és szerkesztésük jogát fenntartjuk.

Nyomdai előkészítés: A. Kis Béla

Nyomja: Reproffset, Dunaszerdahely

ISSN: 1335-7298

Nyilvántartási szám: EV 3628/09